

Pastor Chris

21/6/2009

DE OPLOSSING STAAT VANACHTER IN HET BOEK: Deel 3 (Openb.1:9-12)

Welkom bij 'The River' hier in Hasselt. Wij zijn blij dat jullie hier allemaal konden zijn. Ook van harte welkom aan alle bezoekers. Mag de Heer jullie zegenen, bemoedigen, vertroosten en antwoord geven op alle vragen die ons vandaag bezighouden.

Ik wil u vandaag meenemen in het derde deel van onze reeks over het boek Openbaring. We zitten nog steeds in hoofdstuk 1 omdat het ook zo belangrijk is een duidelijk beeld te krijgen van waar het in dit Bijbelboek om draait, namelijk de openbaring van Jezus **De Christus**. Niet zomaar Jezus, onze broeder en vriend maar de Christus onze Koning en Hogepriester. Vandaag lezen we in hoofdstuk 1:9-12.

9 Ik, Johannes, uw broeder en deelgenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk en de volharding in Jezus, was op het eiland, genaamd Patmos, om het woord Gods en het getuigenis van Jezus.

We zijn in het jaar 96 AD. Johannes is verbannen naar het eiland Patmos, ten zuidwesten van de Turkse kust omwille van het prediken van Gods woord maar ook om het Woord Gods. Hij werd verbannen naar Patmos omdat de Romeinen hem niet dood kregen, omdat de Romeinen hem een lastpost vonden, een ettertje die niet wilde zwijgen

van dat nieuwe geloof in de Jezus van Nazareth. Maar hij was eveneens verbannen naar Patmos om het Woord Gods, om een nieuwe openbaring te ontvangen van de Jezus Christus.

Johannes schrijft als herder, als pastor van de 7 kerken in Turkije waarvan de leden gemarteld worden, vervolgd worden, vermoord worden ... Hij weet precies wat de broeders en de zusters op het vasteland meemaken, hij heeft het ook doorgemaakt, en daarom kan hij zich identificeren als lotgenoot, broeder en deelgenoot aan de verdrukking.

Luister, kijk eens naar de persoon die naast je zit. Hij of zij gaat door een moeilijke periode, kent vervolging en verdrukking. Het leven heeft je buurman of buurvrouw getekend, willens nillens. Het leven is niet altijd rozengeur en maneschijn, ook niet voor je buurman of -vrouw. Jezus zei, "*In de wereld lijdt gij verdrukking*". Vrienden, we zitten allemaal in hetzelfde schuitje. Maar we zijn daar, we gaan door de verdrukking om een nieuwe openbaring te ontvangen van Jezus de Christus. En Johannes gaat verder ...

10 Ik kwam in vervoering des geestes op de dag des Heren, en ik hoorde achter mij een luide stem, als van een bazuin,...

Luister, Johannes is een oude man geworden. Hij heeft al veel watertjes doorzwommen. Het leven heeft hem ontegensprekelijk getekend. Over de vervolgingen in zijn leven en dat van anderen kan hij ondertussen een boek schrijven. Hij is om en bij de 100 jaar oud. En Johannes zegt dat hij op de dag des Heren in geestesvervoering kwam. 'Ik was in de Geest' zei Johannes.

Hij kon ook kaart gespeeld hebben, op de dag des Heren ...

Hij kon gaan fietsen zijn, op de dag des Heren ...

Hij kon gaan kienen zijn, op de dag des Heren ...

Hij kon gaan golf spelen zijn, op de dag des Heren ...

Hij kon liggen uitslapen, op de dag des Heren ...

Hij kon op café zitten, op de dag des Heren ...

Hij kon op zijn lauweren rusten, op de dag des Heren ...

Maar Johannes verklaart dat hij op de dag des Heren in de Geest was. Wat is dat de dag des Heren? Het is de eerste dag van de week waarop de Christenen de werkelijkheid van de opstanding vieren met het breken van het brood, het offeren van gebeden en het bestuderen van het Woord. Het is de zondag!

Ik hoor u al afkomen? Chris, dat is theologisch niet correct. De eerste christenen aanbaden op zaterdag, de shabbat, dat is de werkelijke dag des Heren. Het is pas na de bekering van Keizer Constantijn en het

Tolerantie edict van 313 AD dat de Christenen op een zondag zijn beginnen aanbidden. Voor alle Bijbelstudenten onder ons: In **Hand.20:7** staat het volgende geschreven: *7 En toen wij op de eerste dag der week samengekomen waren om brood te breken, hield Paulus een toespraak tot hen en, daar hij van plan was de volgende dag te vertrekken, zette hij zijn rede voort tot middernacht.* Tertullian (Quintus Septimius Florens Tertullianus ca. 150 -220) schreef als rond het jaar 180 dat de zondag, de eerste dag van de week de enige dag was dat de maaltijd des Heren genuttigd mocht worden. Handelingen en Tertullian zijn lang voor Constantijn.

Paulus schrijft in **1Cor.16:1** *Wat nu de inzameling voor de heiligen betreft, doet ook gij, evenals ik het in de gemeenten van Galatië geregeld heb: 2 elke eerste dag der week legge ieder uwer naar vermogen thuis iets weg, en hij spare dit op, opdat er niet eerst na mijn komst inzamelingen moeten gehouden worden.* Ook hier komen de gelovigen samen op de eerste dag van de week. Zij aanbidden op een zondag.

Wat is er nu zo belangrijk aan de zondag of enige andere dag om God te aanbidden. Wel er zijn broeders en zusters die beweren dat we terug moeten keren naar de shabbat, dat we enkel en alleen op die dag de Heer moeten aanbidden en die van de zaterdag een heilige dag gemaakt hebben. Luister ...

Aan de Romeinen schrijft Paulus in **Rom.14:4** *Wie zijt gij, dat gij eens anders knecht oordeelt? Of hij staat of valt, gaat zijn eigen heer aan. Maar hij zal staande blijven, want de Here is bij machte hem vast te doen staan. 5 Deze [immers] stelt de ene dag boven de andere, gene stelt ze alle gelijk. Ieder zij voor zijn eigen besef ten volle overtuigd. 6 Wie aan een bepaalde dag hecht, doet het om de Here, en wie eet, doet het om de Here, want hij dankt God; en wie niet eet, laat het na om de Here en ook hij dankt God. 7 Want niemand onzer leeft voor zichzelf, en niemand sterft voor zichzelf; 8 want als wij leven, het is voor de Here, en als wij sterven, het is voor de Here. Hetzij wij dan leven, hetzij wij sterven, wij zijn des Heren.* Voor mij en voor ons als The River is elke dag een goede dag om de Here te aanbidden. Welke dag we ook kiezen, Johannes zegt dat we in de Geest moeten zijn, wees in de vervoering van de Geest. Vol van de Geest, overweldigd door de Geest, vervuld met de Geest.

11 Zeggende: Ik ben de Alfa en de Oméga, de Eerste en de Laatste; en hetgeen gij ziet, schrijf dat in een boek, en zend het aan de zeven Gemeenten, die in Azië zijn, namelijk naar Éfeze, en naar Smyrna, en naar Pérgamus, en naar Thyatíre, en naar Sardis, en naar Filadelfía, en naar Laodicéa.

Johannes herhaalt zich hier. Een paar verzen terug sprak hij al van de Alfa en de Omega en hier doet hij dat opnieuw, waarom? Wel, ik denk dat de meeste mensen geen probleem hebben met de alfa, noch met de omega, het begin en het einde. Zij weten dat God naar de schepping keek en zag dat het goed was, zij weten dat op het einde, in de hemel alles koek en ei zal zijn. Maar waar mensen het moeilijk mee hebben, is de tijd tussenin! Het hier en nu! Mensen stellen zich vragen en worstelen met de dingen die vandaag in hun leven gebeuren. Waarom gebeurt dit, Heer? Waarom liet God dit toe? Waar was God toen die ramp of die catastrofe gebeurde?

Wat doet een herder/voorganger/pastor zoals Johannes dan? Hij fluistert in de mensen hun oren, keer op keer op keer dat alles goed zal komen, dat God nog steeds op de troon zit, dat diezelfde God die goed deed in het begin ook vandaag aanwezig is en dat Hij je erdoor zal trekken.

Luister, God is dezelfde, gisteren vandaag en tot in eeuwigheid. Diezelfde God die alles geschapen heeft, die Christus uit de dood deed opstaan, staat aan onze zijde, aan uw zijde. Ook nu, in het midden van de strijd, in het midden van de verdrukking, te midden van de pijn en het verdriet, luister, het begin was goed, het einde zal goed zijn en het midden, vandaag, is ook goed! "*Houd goede moed, Ik heb de wereld overwonnen*" zegt Jezus. God is hier lieve mensen, Hij zal ervoor zorgen dat je erdoor komt, Amen!

Johannes is de pastor van de 7 gemeenten, hij kon ze van op het eiland misschien wel zien. Deze 7 gemeentes spreken van 7 episodes in de kerkgeschiedenis die elkaar opvolgen. We zullen dat in hoofdstuk 2 behandelen.

12 En ik keerde mij om, ten einde de stem te zien, die met mij sprak. En toen ik mij omkeerde, zag ik zeven gouden kandelaren,

Johannes keerde zich om ten einde de stem te zien die tot hem sprak. Misschien herkende hij de stem van de Meester. Ik ben er althans van overtuigd dat hij de stem van de Meester herkende. Luister, als Christa iets zegt dan herken ik haar stem maar soms draai ik mij al niet meer om. Ik doe geen moeite om haar al mijn aandacht te geven. Waarom? Ik ben al meer dan 20 jaar met haar getrouwd, ik verwacht niets nieuws meer. Ik heb het allemaal al gezien. Ik ken haar!?! Is dat de juiste houding? Absoluut niet! Soms kan ze bijzonder wijs en vernieuwend uit de hoek komen en dan mis ik iets buitengewoons! Draaien wij ons om ten einde Zijn stem te horen? Hier zijn een aantal voorvallen uit het Woord waar ik aan dacht.

Toen de engel aan de **herders** verscheen om hen het goede nieuws te vertellen, konden zij hun neus opgehaald hebben. Het is een kot in de nacht, waarom zouden we toch naar Bethlehem gaan? Maar ze deden het. Ze gingen en zij verheugden zich en keerden naar hun kuddes terug lovende en prijzende om alles wat zij hadden gehoord en gezien (Lukas 2).

Toen de **wijzen** uit het oosten die blinkende ster aan het firmament zagen verschijnen, konden ze gezegd hebben, "de boom in met die ster, ik vertrek niet op een tocht van bijna twee jaar op zo'n schip van een kameel. Maar toch kropen ze op hun kamelen en reden door de woestijn tot zij de Koning der koningen konden aanbidden.

Toen de engel hem vertelde dat zijn vriendin zwanger was van de Heilige Geest, kon **Jozef**, de jonge schrijnwerker, de verloving verbroken hebben maar hij reageerde net zoals de herders en de wijzen en werd een belangrijk instrument in de opvoeding van de Zoon van God.

Toen de Heilige Geest een oude profeet beloofde dat hij de Messias zou aanschouwen voor hij sterven zou, verwachtte **Simeon** het geluid van strijdwagens te horen en soldaten die de Koning escorteerden. Maar in plaats daarvan hoorde hij het schreien van een baby in de armen van een jonge vrouw. En zijn ogen hebben het heil Gods gezien.

Maar er was ook een groep die op een heel verschillende manier reageerde. Zij keerden zich niet om en hebben de menswording van God totaal gemist.

Toen de wijzen aangekomen waren in Jeruzalem en ze aan de **Bijbelgeleerden** vroegen waar de Messias geboren was, antwoorden dezen snel 'Bethlehem'. Zij kenden de profetieën als hun broekzak. Ze kenden de vers uit **Micah 5** die de geboorteplaats aanduidde; de delen uit **Daniel 9** die de tijd van de geboorte aanduidden; de gedeelten uit **Jesaja** die voorspelden dat de Messias uit een maagd zou geboren worden en dat ze een tijd in Egypte zouden wonen. Zij waren de studenten, de voorgangers, de oudsten, en als we niet voorzichtig zijn, worden we zoals hen.

Zij kenden het Woord maar hebben de 7,5 km tussen Jeruzalem en Bethlehem nooit afgewandeld in hun zoektocht naar een persoonlijke, echte ontmoeting met de levende God. Hij was daar, Hij was vlakbij ...

Ook **wij** zijn kwetsbaar voor dergelijke mentaliteit. We kunnen het Woord lezen om het te lezen, we kunnen in de Bijbel op zoek gaan naar sporen van allerhande zaken, parallellen vinden met actuele internationale gebeurtenissen (China, USA, USSR, Iran) ... en dat terwijl we de persoonlijke openbaring van Jezus Christus mislopen, niet willen zien, al ziende blind zijn.

Johannes niet! Toen hij de stem hoorde zei hij niet, "Ik ken de Bijbel, ik heb er zelf een groot gedeelte van geschreven". Neen, hij draaide zich om ten einde de stem te zien en in dat proces zag hij Jezus de Christus.

Tenslotte, **Jezus** zelf gaf ons het grote voorbeeld. Zijn ganse leven was gekenmerkt door een 'omkeren om te zien'! In **Joh5:19** zegt de Meester, "*want wat deze (de Vader) doet, dat doet ook de Zoon evenzo*". Zou dat niet pas radicaal zijn als we al onze analyses, oordelen, beslissingen, evaluaties enkel en alleen baseren op wat we de Vader zien doen. "*...Mijn oordeel is rechtvaardig, want Ik zoek niet mijn wil, doch de wil van Hem, die Mij gezond heeft*", zegt Jezus in **Joh.5:30**. Wat zou er gebeuren als wij hetzelfde zouden doen? Wat als ik toch eventjes mijn tong kon afbijten totdat ik met de Vader gesproken had. Mogen wij mensen zijn die de Heer liefhebben en geleid worden door de Geest, omdraaiende om te zien en te gehoorzamen wat Hij ons opdraagt.

Johannes spreekt van 7 gouden kandelaars. Toen hij dat opschreef moet hij zeker gedacht hebben aan **Exodus 25** waar God de opdracht geeft een kandelaar te maken met drie armen aan elke zijde van de schacht. Dit gedeelte doet ons denken aan **Joh 15** waar Jezus zegt dat Hij de ware wijnstok is en wij de ranken en aan **Joh 8** waar Hij zichzelf voorstelt als het Licht van de wereld. In **Matthëus 5** worden ook wij aangespoord om ons licht te laten schijnen in de wereld. En dat is alleen mogelijk als we verbonden blijven aan de ware wijnstok, aan de schacht, aan Jezus Christus.

Merk ook op dat de kandelaar gemaakt is van goud wat wijst op het goddelijke. Het moest een gedreven werk zijn. Met andere woorden de kandelaar werd geklopt en geklopt, niet gegoten. Wat een prachtig beeld van Jezus die voor ons geslagen is, geklopt werd zodat wij, met Hem en in Hem, deel mogen uitmaken van dezelfde kandelaar.

Wat wil Johannes dat we onthouden?

1. God wil ons een nieuwe openbaring geven van Jezus Christus en dit gebeurt meestal wanneer we door de woestijn ploeteren.
2. Elke dag is een goede dag om God te aanbidden, maar wat ik nodig heb is de Heilige Geest. Ware gelovigen aanbidden in Geest en in waarheid!
3. Vandaag is een goede dag omdat God tegenwoordig is. Het begin was goed, het einde zal goed zijn, vandaag is het ook goed.
4. Laten we ons steeds omkeren naar Jezus en aan zijn stem gehoor geven. Laten we met Hem verbonden blijven.